

Abstrakt

Tato práce se zabývá problémem koordinace věřitelů. Problém koordinace věřitelů je problém který vyvstává v případě, že je věřitelů více, což vede ke stádovému chování a sebenaplňujícím proctvím. Teoretický aparát, který k řešení tohoto používám je teorie globálních her, jenž je částí nekooperativní teorie her. Otázka, kterou se snažím zoodpovědět je zdali lze v ní nalézt vysvětlení pro chování pozorované v německém bankovním sektoru, jenž je protichůdné k dosavadním výsledkům v literatuře aplikující přístup globálních her. Konkrétně fakt, že od určité optimální míry velikosti velkého věřitele je jeho efekt na úspěšné financování projektu záporný. Zjistil jsem, že žádný z výsledků nedává přesvědčivou odpověď na tento problém. Navíc řešení mého modelu naznačuje, že efekt velikosti velkého věřitele by měl být ještě pozitivnější. Tudíž usuzuji, že toto empiricky pozorované chování může být přisouzeno kvazi-rentám, které si velcí věřitelé přisvojují, jak bylo prokázáno v článku od Huberta a Schaeferove z roku 20009(viz bibliografie), jelikož žádný ze mnou uvažovaných modelů toto chování není schopen vysvětlit.

Vypracoval: Tomáš Doležal

Vedoucí práce: Doc. RNDr. Ondřej Kalenda, Ph.D.

Akademický rok: 2010/2011

JEL klasifikace : D82, G12, G15

Klíčová slova : koordinace věřitelů, globální hry, struktura dluhu